

Sotilasrasitusten vähentäminen ja suojeluskuntain hajoittaminen.

Kirj. Miina Sillanpää.

Maailman sodan tärisyttävät seuraamukset ovat elävänä todisteena siitä, mihin joudutaan jos kansakunnat ja valtiot yhä jatkuvasti varustautuvat valloituspolitiikan varalta. Vielä kaikuvat miljoonien mitä petomaisimmalla tavalla murhattujen valitukset ja tuskan huudot korvisamme. Raajarikkoisten suunnattomat laumat muodotomina elävinä ruumiskasoina näyttävät meille kehittyneen sotatekniikan vaikutukset. Miljoonat lesket ja orvot itkevät ja valittavat omaistensa menettämistä. Heidän taistelunsa nälän ja tautien kourissa on sanoin kuvaamaton. Muisto miehensä, isänsä tai muun omaisensa kamalasta kuolemasta, kotinsa hävityksestä, voittajan petomaisesta menettelystä on iskenyt verta tiukkuvan harran heidän sydänjuuriinsa, tehden heidän elämänsä helvetinkin tuskaa katkerammaksi. Teollisuus on luisunut luonnolliselta uraltaan sotatarvikkeiden ja sotavarustusten valmistamiseen. Maanviljelys, siellä missä se ei ole joutunut sota-älyttämöjen kautta kokonaan tuhotuksi, on muutettu vallihautojen kaivamiseksi; metsät on kaadettu sotavarustuksia varten. Sanalla sanoen kaikki ihmiselämää ylläpitävä työ on muutettu murhasuunnittelujen toteuttamiseksi ja murha-esineiden valmisteluksi. Ja mikä on seuraus? Vuosikausia kestäneen sodan ja ihmisteurastuksen aikana kun koko huomio kiinnitettiin uusien murha-esineiden keksimiseen ja valmistamiseen, unohdettiin kokonaan elintarpeiden valmistaminen ja hankinta. Ihmiset vedettiin tuottavasta työstä hävitystyöhön. Niinpä jäivät maat viljelemättä, elintarpeet tuottamatta. Jotenkuten tultiin toimeen niin kauan kuin vanhat varastot riittivät, mutta ne loppuivat myöskin, ja niin alkoi yleinen elintarvekurjuus, jonka turmiolliset seuraukset ovat meidän kaikkien nähtävänä. Elintarvekurjuuden seuraamuksena on yleinen heikentyminen, jolloin ihmiset ovat kaikenlaisille kulkutaudeille alttiit.

Elintarvikkeiden puutetta käyttivät maanomistajat ja kaikenkalaiset tunnottomat sotagulashit hallituksien hilaishalla myötävaikutuksella hyväkseen hintojen korottamiseksi. Rahan arvoa koetettiin keinotekoisesti alentaa ja tavarain hintoja korottaa. Ahneus päästettiin valtoimenaan riistämään kurjuutta, ja miljoonat vierivät kapitalistien pohjattomiin kassakistuihin. Niinpä onkin miljoonia kerääntynyt muutamain käsiin, suurien joukkojen jäädessä nälkää näkemään.

Ja kaikki tämä kurjuus silmien edessä, aikana, jolloin istutaan rauhankonferensseja ja vakuutetaan rauhanrakautta, samaan aikaan mielettömällä kiihkolla uudestaan lisätään sotavarustuksia uusia valloitusretkiä varten. Yhä tunnottomammin kiskotaan satumaisia summia nälkään nääntyviltä ihmisiltä veroina, kaikkinelevän sota-intoilun hyväksi uusia valloitusretkiä suunniteltaessa. Jos sota-intoilijain mielettömyys saa rauhassa jatkua, niin tuhoaa se koko henkisen sivistyselämän, lamauttaa koko taloudellisen kehityksen, asettaa suunnattoman velkataakan tulevien sukupolvien kannettavaksi ja siten estää niidenkin kehityksen. Sotalaitoksen jatkuva kehitys on kaikkien kansojen raskain kirous.

Aseellinen rauha vaatii seisovaa sotaväkeä, jota varten yleinen asevelvollisuus on säädetty. Sen vuoksi pakotetaan juuri mieheksi varttuneet nuorukaiset vuodeksi — puoleksitoista sotaharjoituksiin. Siellä joutuvat nämä nuorukaiset vale-isänmaallisuudesta kerskailevain, siiveellisesti turmeltuneiden ja rappiolle joutuneiden johtajien vaikutuksen alaiseksi. Sodan raa'istuttavaa vaikutusta, jossa murhaaminen ja toisen omaa ryöstäminen muuttuvat hyveeksi ja kunniateoiksi, koetetaan istuttaa sotilaiden mieliin ja siinä onnistutaankin osittain. Kansalaissodan aikaiset ja jälkeiset tapaukset ovat siinä suhteessa paraita todistajia. Kuinka paljon tehtiinkään valkoisten puolella yksityisluontoisia rikoksia kansalaissodan laskuun, kuinka moni käyttikään tilannetta hyväkseen kostaakseen vihaamalleen henkilölle, joko anastustarkoituksessa tai vain kostoa janoten.

Paitsi seisovaa sotaväkeä on meillä aivan erikoinen luokkakaarti, suojeluskunnat, joita sekä valtion että kuntien avulla ylläpidetään. Kansalaissodan aikana nämä kohosivat pinnalle ja ovat sen jälkeen jääneet toimimaan. Hallitus on varustanut nämä järjestöt aseilla ja ampumatarpeilla, myöntäen niille sen lisäksi avustuksena miljoonia markkoja. Kuntien osuus suojeluskuntien ylläpidossa on laskettava sadoissa miljoonissa markkoissa. Ja tämä kaikki verovelvollisten kustannuksella. Kun ottaa huomioon, että suojeluskuntien koko toiminta on tähdätty työväenjärjestöjä vastaan, ja että sama työväenluokka saa veroillaan maksaa suojeluskuntien menot, niin asema senkin puolesta tuntuu sietämättömältä. Siksi onkin työväenluokan yksimielinen vaatimus, että suojeluskunnat erikoisena luokkalaitoksena on lakkautettava.

Hallituksen esitys eduskunnalle tämän vuoden tulo- ja menoarvioksi osoittaa, että mieletön sota-into on meilläkin vallalla. Kun valtion menosääntö osoittaa 20 % korotusta edelliseen vuoteen verraten, niin sotilasmenojen korotusehdotus on 46,4 %. Koko valtion menoista ehdotetaan siis yli viides osa sotalaitokselle. Sivistysmenojen osalle tulee vain noin kahdeskymmenes osa valtion menoista. Sotalaitokselle oli ehdotettu yhteensä 504,918,400 mk., sivistyksen hyväksi vain 132,865,700 mk. Valtiovarainvaliokunta on ehdottanut sotilasmenojen supistusta ja sivistysmenojen korotusta, mutta kun asiaa ei ole lopullisesti ratkaistu, niin ei siitä voi vielä mitään varmaa sanoa. Suojeluskuntien avustukset ovat otettavat myös huomioon sotalaitoksen ylläpitämisessä.

Kun kilpailu sotalaitosten ja varustusten hankinnassa käy pienille valtioille ylivoimaiseksi, niin ovatkin useat pienemmät valtiot järjestäneet puolustusjoukkonsa n. s. kansanmiliisin kannalle. Se tahtoo sanoa, että kaikkia asekuntoisia miehiä harjoitetaan niin paljon kuin katsotaan välttämättömäksi, että he voivat vartioida rajoja ja tarpeen tullen astua puolustamaan maataan, jos vihollinen ryhtyy hyökkäämään. Ja pienten kansojen ei kannata ajatellakaan hyökkäyssotaa. Kansanmiliisi-järjestelmä on ehdottomasti halvin ja takaa varman ja voimakkaan puolustusjoukon. On siis vaadittava, että hallitus ryhtyy valmistaviin toimen-

piteisiin puolustuslaitoksen muuttamisesta kansanmiliisin kannalle. Sotapalvelus nykyisen järjestelmän vallitessa, kunnes kansanmiliisi saadaan aikaan, on lyhennettävä 6 kuukaudeksi.

Edelläolevan perusteella esitämme kokouksissa lausuttavaksi:

1) että sotalaitos sellaisenaan on lopetettava ja maanpuolustus ja rajojen vartiointi järjestettävä n. s. kansanmiliisin kannalle, sekä

2) että luokkasotajoukko, suojeluskunnat, ovat heti lakkautettavat ja niiden aseet otettavat valtion huostaan.

Sos.-dem. naisyhdistyksille ja yksityisille sos.-dem. naistovereille.

Olemme joutuneet omituiseen tilanteeseen sen johdosta, että maamme sos.-dem. naisliike viimeisessä naisliiton edustajakokouksessa suureksi osaksi joutui kaikista päätöksistä, säännöistä ja mistään aikaisemmasta menettelystä välittämättömien ja vastuunalaisuuden tunnetta puuttuvain henkilöiden käsiin. Olimme vähällä joutua siihen, että kaikki se työ, jota tässä maassa on yli 20 vuotta sosialidemokratian naisliikkeen hyväksi tehty, olisi joutunut tuhotuksi ja hävitetyksi. Kun katselemme, ketä nuo tuhoajat ovat, niin löydämme heidän joukostaan sangen harvoja, jotka olivat tätä liikettä olleet vaalimassa sen pitkällä elon taipaleella, vaan sen sijaan tunnemme useiden heistä olleen milloin minkin, „virran” ja „suunnan” mukana. Tämä selittääkin meille sen, että heille on niin helppoa murskata rikki se, jonka eteen heidän ei ole tarvinnut voimiaan ja tarmoaan vuosikymmeniä uhrata.

Monet toverit ovat kenties ihmetellen katselleet sitä leikkausta, jonka sos.-dem. naisliiton toimikunnan sos.-dem. jäsenet olivat pakotetut tekemään, mutta sen, että se oli välttämätön ja kaikinpuolin onnistunut leikkaus, on nyt jo näin lyhyessä ajassa, (tätä kirjoitettaessa ei täyttä kuukautta vielä) osastojen toiminta osoittanut. Suuri joukko sos.-dem. naisosastoja on päättänyt seurata ja tukea sosialidemokratista naisliikettä edelleen, ja ovat näiden osastojen joukossa monet maamme suurimmista ja huomatuimmista naisosastoista.

Tämä antaa tukea, voimaa ja rohkeutta niillekin, jotka kenties tahtoisivat vetäytyä syrjään, edelleen työskentelemään tarmolla sen liikkeen hyväksi, johon monet ovat nuoruuden voimansa ja kaikki tulevaisuuden ihanteensa kiinnittäneet. Kestäköön tämä innostus edelleen kaikkialla ja temmatkoon mukaansa yhä suuremmat työläisjoukot siihen yhteiseen suureen työhön, jolla tämä nurinkurinen yhteiskuntajärjestelmä kumotaan ja luodaan tilalle yhteiskunta, jossa ei missään muodossa harvain yksilöiden sorto vallitse.

Tahdommekin tässä huudahtaa kaikille tovereille, jotka mahdollisesti tämän keskinäisen sekasorron aikana tuntuivat lamaanusta ja epäröintiä: „Pois velttous!” Kun meidän tehtävämme edelleenkin on riistää valtaa porvaristolta työväen käsiin mahdollisimman paljon, niin on samalla huolehdittava siitä, että se mitä työväelle on saavutettu muodossa tai toisessa ei luisu hajanaisen ja hajoittavan toiminnan kautta takaisin porvaristolle tai jää mitään hyötyä tuottamatta työväelle, ja se työ vaatii meiltä ennen kaikkea valppautta ja tarmoa.

Kaikkialla, missä työläisnaisilla aikaisemmin on ollut osasto, mutta se nyt on toimettona, on se henkiin herätettävä, ja missä osasto parin kolmen äänen enemmistöllä on kommunisteille luisunut, on ensi tilassa uusi sosialidemokratinen naisosasto perustettava. Suomen työläisnaiset ovat niin monta kertaa näyttäneet suurenmoista yksimielisyyttä nostaessaan pystyyn murskattuja järjestöjään ja tukiessaan aina tukalan hetken tullen maamme sos.-dem. työväen liikettä. Varmasti ne tälläkin kertaa näyttävät sen, että usko sosialidemokratian liikkeen voimaan kapitalistisen järjestelmän kukistajana ei ole turhanpäiväisellä suunpieksämisellä ja joutavilla korulauseilla poistettavissa.

Kaikkissa kysymyksissä, jotka koskevat sos.-dem. naisliikettä joko osastojen perustamista t. m. s. pyydetään sos.-dem. osastoja ja yksityisiä puoluetovereita kääntymään Väliaikaisen Sos.-dem. Naisliittotoimikunnan puoleen, joka tulee kaikessa antamaan ohjeita ja neuvoja. Sos.-dem. Naisliittotoimikunnan kanslia ja osoite on edelleen Helsinki, Pietarink. 16.

Kommunistinen naisliittotoimikunta käyttää kylläkin sos.-dem. nimeä kilpenään, koettaen siten eksyttää sos.-dem. osastoja kääntymään puoleensa, joten osastojen on tarkoin otettava osoite muistiinsa.

Puoluetervehdyksellä:

Väliaikainen Sos.-dem. Naisliittotoimikunta,

Miina Sillanpää,
(puheenjohtaja.)

Hilda Seppälä,
(sihteeri.)

Osoite: Pietarink. 16.